KIBRIS için BARIŞ FORMÜLÜ

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar Ankarada yapılan Genel Yönetim Kurulu toplantısında özet olarak aşağıdaki konuşmayı yapmıştır.

(Yazısı sayfa 2 de)

EMEKÇİ
haftalık siyasal halk gazetesi

YIL : 1 SAYI : 13
25 KURUŞ
11 Eylül 1964
Cuma
Adres : Ankara Caddesi
No. 54 - İstanbul
Telefon : 27 15 88

İÇ İŞLERİMİZE Karışamazsın!..

Amerika Cumhur Başkanı Johnson'un emriyle Türkiye'ye Cobert W. Porter adında bir general'in gönderildiği ve bunun meşhur casusluk teşkilâtı C.I.A. vâsıtasiyle «İnönü istifa ederse yerine kim gelebilir?» diyerek Acheson plânını kabul edecek yeni bir Başbakan aradığını yazmayan gazete kalmadı.

Ne Türk hükümeti, ne Amerikan hükümeti bu haberi yalanlamadı. Bu bir!

15 gün önceki Cumhuriyet gazetesinden öğrendiğimize göre Amerika hükümeti kendi şartlarını Türkiyeye. kabul ettirebilmek için Batı Almanyayı Türkiye üzerinde bir tazyik vâsıtası olarak kullanmağa teşebbüs etmiştir.

Bu iki!

Gençlik ve halk Amerikan emperyalizminin iç yüzünü anladığı için sokaklara dökülüp mitinglere başlayınca ilgili Amerikan kaynakları, bütün bu heyecanlı olayların «halktan değil, devletten geldiğini» ileri sürerek bütün bu olayları küçümsedi.

Bu üç!

Bir siyasî partinin yönetici kadrosuna falanları seçseydiniz daha iyi olurdu diyerek sendika sendika dolaşıp telkinde ublunan Amerikanın işçi meseleleri ile uğraşan Ateşesinin bu çirkin hareketleri, bizlere şunu göstermektedir: herşeyimize karışan Amerika hükümeti, Meclise sorulmadan verilen haklarla göz göre yukarıda sıraladığımız şekilde iç-işlerimize müdahalede bulunmuştur.

Türkiye de, yeryüzünde kurtuluş savaşını ilk defa yapan bir halk yaşar. Ve bu halk, şimdiye kadar bunların hepsinden habersiz bırakılmıştır. Ankara - İstanbul İzmir, Adana'daki mitingler, Amerika'nın içişlerimize karışmasının ve Kıbrısı kralcı faşist Yunanistan'a peşkeş çekmesinin yarattığı öfkenin şiddetli bir protestosudur. Türk halkı, hiçbir devletin kendi içişlerimize karışmasına tahammül edemez.

Biliyoruz, geri kalmışlık ve fakirlik çok güç... Ama bu, ulusal gururumuzdan fedakârlık yapmayı asla icap ettirmez. Onun içindir ki göğsümüzü gere gere bağırıyoruz. Sam Amca, iç işlerimize karışamazsın! ...

Uşaklar Gazetemizden Korkuyor :

Amerikan Uşaklarının tertibi T. İ. Partisi Üsküdar ilçesindeki olay

Geçen hafta içinde, parayla tutulduğunu zannettiğimiz uşak ruhlu 8-10 kişilik bir gurup, Üsküdar ilçemize gelerek «AMERİKALI, EVİNE DÖN!...» manşetli EMEKÇİ gazetesi'nin 11. ci sayılarını istemişlerdir. O sırada, partide bulunan tek arkadaşımız, gazete satın almaya geldiklerini zannederek 1 nüsha vermek isteyince, «Hayır, hepsini istiyoruz.» diye cevaplandırmışlardır. Gittikçe sertleşen kabadayıların niyetini sezinliyen arkadaşımız bunun üzerine neden hepsini birden almak istiyorsunuz?» deyince «Kimseler okumasın bu yazıyı. Amerikalılar dostumuzdur bizim. Görmüyor musunuz ne kadar yardım ediyor bize» diyerek gazeteleri toplamağa teşebbüs etmişlerdir. O sırada, eline bir tahta parçası geçiren arkadaşımız, «çabuk çıkın buradan!...» diye gelenlerin üstüne yürüyerek «Kıbrıs'ı Yunanlılara peşkeş çekerken Amerika siz hâlâ uşaklık mı ediyorsunuz?» diye bağırarak mukabele edince, hepsi de çil yavrusu gibi kaçışarak sokakta kaybolmuşlardır.

Bize göre :

Bugünkü durumdan iktidar da muhalefet de sorumludur

Mecliste Kıbrısla ilgili genel konuşmalar, nasıl bir çıkmaz içine düşürüldüğümüzü ve bu çıkmazı gerek hükümetin, gerekse gelenekçi muhalefet sözcülerinin kendi çıkarlarına yorumlamak istediklerini açıkça ortaya koymuştur. Ana muhalefet partisinin sözcüsü, hükümeti bugüne kadar çıkarma yapmamış olmakla suçlarken, kendilerinin milletlerarası politikadan ve durumdan nekadar habersiz olduklarını da istemiyerek açıklamıştır. Sözcü hava bombardumanlarından sonra, bütün hür dünya milletlerinin Türkiyeyi desteklemiş olduğunu büyük bir rahatlık ve sorumsuzlukla ifade etmiştir. Demek AP iktidara gelecek olursa, gözleri gerçeklere büsbütün kapalı olarak hareket edecektir. Fakat daha da kötüsü AP sözcüsünün muhalefette olmanın rahatlığı içinde savaşçı nutuklar çekerken, gene de elimizi kolumuzu bağlamış olan Amerikaya dayanmak ve yaranmaktan geri kalmamış olmasıdır.

(Devamı 4 de)

Kalkınmamız beceriksiz ellerdedir

Gericilerin kökü dışarda

T.İ.P. GENEL YÖNETİM KURULUNUN YAYINLADIĞI TBELİĞ

5-6 Eylül 1964'de Ankarada toplanan Türkiye İşçi Partisi Genel Yönetim Kurulu, son Bursa toplantısından beri memlekette cereyan eden olayları gözden geçirmiş ve bunlar hakkında görüşlerini aşağıda olduğu gibi tesbit etmiştir.

KIBRIS MESELESİ VE DIŞ POLİTİKA

Kıbrıs meselesi son aylarda vahametini gittikçe artırmış ve Başbakanın ifadesine göre, bir savaş ihtimali bile ciddî şekilde belirmiştir. Amerikanın aracılık ve öncülüğünde yürütülmekte olan müzakerelerin temel bir yanlışlık taşıdığı açıkca görülüyor. Barışçı yollardan sonuna kadar denenmesini gönülden isteyen Türkiye İşçi Partisi bugün de yeni bir imkân açacak başka bir müzakere yolu teklif etmektedir.

Bu teklif, Kıbrıs ihtilâfının sadece ihtilâfla doğrudan doğruya ilgili olan Kıbrısdaki Türk ve Rum cemaatleri ile Türkiye ve Yunanistan arasında yapılacak, ve ihtilâfı zaten çıkartmış ve bu hale getirmiş olan ya da yeni unsurlar getirerek daha da karıştıracak olan büyük devletlerin (Amerika, İngiltere, Sovyetler Birliği gibi) katılmıyacakları, dört bir müzakere ile hal yoluna konulmasıdır, bu dörtlü konferansa Birleşmiş Milletlerin tayin ettiği arabulucunun katılması tabiî ve faydalı olacaktır. Türkiye

(Devamı 4 de)

Yunan Ordusu alârmda Drahmi düşüyor Milli Meclis Toplantıya Çağırılıyor

Son günlerde Yunanistanda hava yeniden ağırlaşmış gibidir. Atina siyasî çevreleri Türkiye ile Yunanistan arasında bir çatışmanın kaçınılmaz hâle gelmiş olmasından duydukları endişeyi gizlememektedirler. Gergin hava halk arasında da büyük bir endişe yaratmış gibidir. Nitekim bugün Atina ve Selânik borsalarında drahmi yeniden gerilemiş ve İngiliz altını 305 drahmiye yükselmiştir.

Öte yandan silâhlı kuvvetlerin alarm durumuna geçirilmiş olduğu bilinen bir gerçekse de yeni sınıfların silâh altına alındığı yolunda çıkan haberler doğrulanmamıştır.

Atina siyasî gözlemcileri Papandreu hükümetinin bugünkü çıkmazdan çıkmak için yol aradığını ve cidden zor bir duruma düşmüş olduğunu işaret etmektedirler. Bu arada hükümet Türkiye olaylarını da yakından izlemektedir. Nitekim Türkiye Büyük Millet Meclisinde Kıbrıs konusunda cereyan eden genel görüşmeleri izlemek üzere Yunan Dışişleri Bakanlığında bir özel komisyon kurulmuştur. Buna paralel olarak Yunan ana muhalefet partisi «millî radikal birliği» lideri Panayotis Kanellopulos yayımladığı bir bildiride Başbakan Papandreu'yu Kraldan millî meclisi olağanüstü bir toplantıya çağırması için istekte bulunmaya dâvet etmiştir.

T.İ.P. Genel Yönetim kurulu toplantısından notlar

Ankara (Rasih N. İleri yazıyor)

Türkiye İşçi Partisi Genel Yönetim Kurulunun 2. devre 3 üncü olağan toplantısının açık oturumu Ankara'da Kilis Salonunda 6 Eylül Pazar günü saat 10 da yediyüz dinleyicinin coşkunca alkışladığı genel başkanın, sütunlarımızda özetini okuyacağınız, nutkuyla açıldı.

Genel Sekreter Riza Kuas önemli bir rapor okumuş ve Behice Boran alkışlar arasında kürsüye gelerek gericiliğin sosyal anlamı ve özü üzerine bir konuşma yapmış, Ticanilik, Nurculuk gibi akınların hakim çıkarcı zümreler tarafından politik amaçla geliştirildikleri. Halka ise yanlış olarak gerici dendiğini, halkın öz olarak ilerici olduğunu, sadece eğitilmesi gerektiğini belirtmiştir.

(Devamı 4 de)

Kıbrıs için barış formülü

KIBRIS MESELESİ :

1. — Kıbrıs buhranı çok ciddi bir safhaya gelmiş bulunuyor. Başbakan Büyük Mecliste yaptığı son konuşmada bir Türk-Yunan Savaşına doğru gidildiğini söyledi. Bu korkunç bir ihtimaldir. Fakat Savaş patlamadıkça bütün ümit kapıları kapanmış olmayacağına göre, son dakikaya kadar barışçı bir çözüm yolu bulmak için inatla çalışmak gerekiyor.

Şimdiye kadar İngilterenin ve Amerikanın arabuluculuğu ile bir çözüm bulunmaya çalışılmıştır. Oysa, bu iki devletin müdahalesi Kıbrıs buhranının büsbütün alevlenmesine sebeb olmuştur. Son zamanlarda Makaryos'un mesele ile Sovyetler Birliğini ve Mısırı da ilgilendirmek için gayret sarfettiği görülmektedir. Böylece mesele büsbütün çözülmez hale gelecektir.

2. — Bundan dolayı Kıbrıs buhranı ile doğrudan doğruya ilgisi bulunmayan Devletleri dışarıda bırakarak bir çözüm aramak bize makul ve herhalde denenmesi gereken yeni bir yol olarak görünüyor.

Bizce Türkiye mesele ile doğrudan doğruya ilgili taraf olarak Yunanistanı ve Kıbrıslı Türk ve Rum Cemaatleri temsilcilerini acele olarak bir yuvarlak masa konferansına davet etmelidir.

Gerçekten de Kıbrıs buhranı ile doğrudan doğruya ilgili olan taraftan Türkiye, Yunanistan ve Kıbrıslı Türk ve Rum cemaatleridir. Doğrudan doğruya ilgili taraf bunlar olduğuna göre çözüm yolunu bunların kendi aralarında aramaları en doğru hareket tarzı olacaktır.

Ne İngiltere, ne Amerika ne Sovyet Rusya ne de herhangi başka bir Devlet Kıbrıs Buhranının çözümüne karıştırılmamalıdır.

3. — Bazılarınca İngilterenin de ilgili taraf olduğu ileri sürülerek müzakerelere katılması istenebilir.

Yeni şartlar arıyoruz. Kör düğüm haline gelmiş Kıbrıs Buhranının çözününü mümkün kılacak yeni şartlar şimdiye kadar büyük Devletlerin gölgesinde çözüm aranması yolunda olmayacaktır. Bu sefer Büyük Devletler dışında bir konferans toplama şekli denenmelidir. Bundan dolayı da İngiliz üsleri sonra ele alınacak bir mesele olarak konferansta müzakere konusu edilmemelidir. Üsler meselesi bertaraf edilince, İngilterenin konferansa katılması için sebeb kalmaz. Kaldı ki İngilterenin Ada üzerinde ileri sürebileceği bütün iddialar sömürgeciliğin bir kalıntısından ibaret olduğundan, Birleşmiş Milletler Anayasası ve Dünya Kamu oyu karşısında iltifata şayan görülemez. Kıbrıs meselesi bir çözüme kavuşturulduktan sonra Adadaki İngiliz üsleri ayrı bir müzakere konusu olarak ele alınabilir.

4. — Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi bir arabulucu tayin etmiş olduğuna göre Türkiye, Yunanistan ve Türk ve Rum Cemaatlerinin katılacağı yuvarlak masa konferansına bu arabulucunun davet edilmesi de yararlı olacaktır.

5. — Meseleye Büyük Devletlerin dışında bir çözüm aramak için Türkiyenin ilgili taraflar arasında böyle bir konferans tertip etmesi Türkiyeye büyük itibar kazandıracaktır. Gerçekten de üçüncü Dünya Devletleri diye adlandırılan Asyanın, Afrikanın tarafsız genç Devletleri bu teşebbüsü sempati ile karşılayacaklar ve destekliyeceklerdir. Beri yandan batı Dünyası da bu konferansı olumlu karşılayacaktır. Çünkü buna karşı koyacak olursa, Batılı Devletler sömürgeciliği, savaş kışkırtıcılığını destekler ve körükler durumu düşeceklerdir. Doğu Blokunda yer alan Devletler de yalnız ilgileler arasında toplanacak bir konferansı barışçı bir teşebbüs olarak alkışlayacaklardır.

6. — Bir ihtimal olarak Yunanistanın veya Makaryosun veya her ikisinin birden Konferansa katılmayı red edecekleri düşünülebilir. Ancak Dünyada sempati ile karşılanmış bir teklifi Yunanistan ve Makaryosun red etmeleri hiç de kolay olmayacaktır. Çünkü bu takdirde, Dünya Kamuoyu Türkiyeden yana olacak ve Yunanistan ile Makaryosu bir oldu bitti peşinde koşmakla suçlayacaktır.

7. — Bir başka ihtimal de böyle bir yuvarlak masa konferansında tarafların anlaşamamalarıdır. Bu takdirde de Devletler Hukukunun açık tutuğu yollara başvurmak mümkündür. Yani anlaşmazlık noktaları arabulucuya, hakeme veya Milletler Arası Adalet Divanına gönderilerek bunlar tarafından çözülmesi istenir.

8. — Yunanistanın veya Makaryosun Konferansa katılmayı red ederek veya bulunan çözüm yolunu uygulamaktan kaçınarak işi oldu bittiye getirmek için saldırılara devam etmesi takdirinde, meşru müdafaa durumunda kalacak olan Türkiyenin kendi haklarını ve Kıbrıslı Türk Cemaatının haklarını, fiilen koruması kaçınılmaz olacak ve bu Dünya Kamu oyunca haklı bir davranış olarak görülecektir.

9. — Bizce tutulması gereken ve Türkiyeye itibar kazandırdığı gibi, Kıbrıs konusundaki politikaya büyük bir esneklik verecek olan makul yol budur.

BAĞIMSIZ DIŞ POLİTİKA:

10. — Kıbrıs buhranı Türkiyenin bağımsız bir dış politikaya dönmesinin zorunluğunu bütün çıplaklığı ile ortaya koymuştur. Gerek Kıbrısta işlerin bu hale gelmesi gerekse bugüne kadar bir çözüm yolu bulunmaması Türkiyenin menfaatlerini serbestçe değerlendirip buna göre serbestçe bir hareket hattı çizememiş olmasının bir sonucudur.

11. — Gerçekten de Türkiye ile Amerika arasında 12 Temmuz 1947 de ve 4 Temmuz 1948 de imza olan yardım andlaşmalarından beri Millî bağımsızlık ve egemenlik haklarımız sınırlanmış bulunuyor. Amerika ile Nato andlaşmaları çerçevesi içinde sonradan imzalanmış bulunan ikili sözleşmeler bizi daha bağımlı bir varlık haline düşürmüştür. Bugün Türkiye hiç bir mesele hakkında egemen bir varlık olarak davranacak durumda değildir. Maliyesi, ekonomisi, iç ve dış işleri, Amerika'dan bağımsız olarak işleyememektedir. Mahkemelerimizin yargı hakkı, Amerikalılar bahis konusu olunca sınırlanmıştır. Kıbrıs Buhranında Hükümetin teşebbüsleri durdurulmuş, elimizdeki uçakları kullanamıyacağımız bize ihtar edilmiş.

12. — Millî Bağımsızlığımızı gölgeleyen egemenlik haklarımızı sınırlayan bütün bu ağır şartlara Türkiye Amerika'dan aldığı yardımlar için katlanmaktadır. Oysa, 17 yıldan beri alınan kredi ve yardımlar Türkiyeyi her bakımdan bağımlı hale düşürmekle kalmamış, üstelik kuşaklar boyunca ödemek zorunda kalacağımız ağır bir borç yükü altında bizi ezmiştir.

13. — Millî Bağımsızlığımızı, egemenlik haklarımızı ve toprak bütünlüğümüzü güvenlik altına bulundurmak için girildiği ifade edilen Amerikan ve NATO ittifakı ters bir tecelli ile Millî bağımsızlığımızı yitirmiş, egemenlik haklarımızı çiğnemiş ve üstelik bu ittifakların millî menfaatlerimizi korumadığı da şu son olaylarla ortaya çıkmıştır. Gerçekten de bu ittifaklar Türkiye'nin menfaatlerine değil Amerikan menfaatlerine hizmet etmekte, yalnız Türkiye'yi ilgilendiren bir anlaşmazlıkta bizi korumamaktadır.

14. — Bugün artık Türk Milleti bütünü ile bağımsız bir politikaya dönülmesini istiyor. Hiç bir hükümet halkımızın bu kesin isteğine karşı koyamaz. Türkiye İşçi Partisi iktidarın gerçekten bağımsız bir dış politikaya doğru atacağı her adımı içtenlikle ve bütün gücü ile destekleyecektir. Ancak bu dönüşün ne gibi şartlarla mümkün olacağını iyice bilmek lâzımdır.

YALNIZ TÜRKİYE İÇİN NE AMERİKAN VE SOVYET PEYKLİĞİ :

15. — Türkiye'nin dış politikası ancak ve ancak Türkiye'nin menfaatlerine göre uygulanır. Türkiye ne Amerika'nın, ne Sovyetler Birliğinin, ne de herhangi bir devletin veya devletler grubunun peyki olamaz. 1923 ile 1938 arasında Atatürk'ün Millî Misakçı dış politikası, böyle bir politika idi.

16. — Bandung Konferansından beri Asya'nın, Afrika'nın ve Lâtin Amerika'nın Millî Kurtuluş savaşı yaparak bağımsızlığa kavuşmuş genç Devletleri Dünya kuvvetler dengesinde gittikçe artan bir önem kazanıyorlar. Birleşmiş Milletler Genel Kurulunun yarısından çoğunu bu devletler teşkil etmektedir. Üçüncü Dünya adı verilen bu devletler Dünya barışının korunmasında söz sahibidirler. Askerî bloklara karşıdırlar. Nükleer silâhlara karşıdırlar, ve Milletlerarası denet altında genel bir silâhsızlanmaya gidilmesini savunmaktadırlar.

17. — Bağımsız bir dış politikaya dönecek olan Türkiye Dünyada yalnız olmayacaktır. Üçüncü Dünya Devletleri ile eşitçe ve karşılıklı menfaat ve saygıya dayanan yakın münasebetler kuracaktır. Geri kalmış devletler olarak meselelerimiz birbirine yakındır.

Böylece emperyalist Devletlerin dümen suyuna girdikten sonra, yitirmiş olduğumuz, ilk Millî Kurtuluş Savaşını yapmış Devlet olmanın bize sağlamış olduğu, prestiji tekrar kazanmamız mümkün olacaktr.

18. — Bağımsız dış politikaya dönmenin ilk şartı, ödünler, imtiyazlar karşılığında alınan dış yardım ve kredi peşinde koşmaktan vazgeçmektir. Bunu yapmadıkça bağımsız bir dış politika izlememiz mümkün değildir ama dış yardım ve kredilerden faydalanarak yabancı sermaye çevreleri ile çok kârlı yeni iş imkânları kazanmış bulunan yerli sermaye çevrelerinin, yardımların kesilmesine karşı geleceklerini de hesaba katmak gerekmektedir. Çünkü ekonomik gücü ellerinde bulunduran bu çevreler dolayısı ile politikayı etkiliyecek güçtedirler. Bunun gibi yardım politikasında derece derece çıkar gören türlü çevrelerin ve kişilerin aynı yöndeki ayak diremeleri de küçümsememelidir.

19 — Bütün bu olumsuz etkenlrin bertaraf edilerek bağımsız bir dış politikaya kavuşulması, ancak emekçi halkımızın yurt meselelerinde söz ve karar sahibi olması şartına bağlıdır.

Stockholm'de bir işçi kongresi

Eski Başkan, yeni seçilen başkanı başkanlık kürsüsüne davet etti: «Böyle zor bir işe girerken bütün delegeler sizden yana oldular...» dedi, eline başkanlık tokmağını verdi ve omuzuna dostça vurdu.

Bu, 28 Ağustos 1964 günü Stockholm'de Milletlerarası PSI (Public Services International) işçi teşkilâtı kongresinde oluyordu.

Yeni başkan delegelere döndü: «Bana gösterilen güvene teşekkür ederim» dedi ve devam etti: «Bu gün öyle bir dünyada yaşıyoruz ki, biz işçiler mutlaka birbirimize bağlanmalıyız. Esir milletler kurtuldu. 50 yeni millet Birleşmiş Milletlere girdi. Bu netice, dünyanın nasıl bir oluşum içinde olduğu gösterir. Biz, milletlerin içinde bulunduğu meselelere yardımcı olacağız. Bizim teşkilâtlarımızın mensubu bulunduğu milletlerden 200 milyon insan açtır. İlâçsızdır, okulsuzdur. 100 milyon insan işsizdir. Hal böyle iken, dünyanın parası silâhlanmak için sarfediliyor. Buna yazıktır. Bu paraları insanlığın iyiliğine harcamak gerekir. İnsanlara iş, eğitim, sağlık temin edilmelidir. Biz, ileri bir işçi teşkilâtını temsil edenler, elimizden gelen bütün imkânları bu uğurda harcayacağız.

Seneler önce İskandinav miletleri bazı hususlarda geri idi. Bu gün, memleketim olan İsveç, sosyalist nizam içersinde, ileri bir ülke olmuştur.

Bu daima değişen dünyada işçi teşekküllerinin görevleri büyüktür. İleri memleketlerde, hükümetler halka olan sorumluluklarını anlamışlardır. Bizler bütün hükümetlere bunu anlatmalıyız. Herkez kendi hürriyetinden, kendi insanlığından sorumludur, ama biz biribirimize, insanlık adına, yardım zorundayız. Bütün insanların insan olduğu... insan sayıldığı.. insanca yaşadığı bir dünya istiyoruz. Bir memleketin şartlarını öte memlekete götüremeyiz. Ama, zorda olana yardım edebilir, ona şekil ve istikamet verebiliriz.

Günlük meselelere çare bulmak için, meseleleri en geniş çerçevesi içinde görmeliyiz. Bir mesele neden doğar, bunun amili nedir, kimdir? iyice bilmeliyiz. Yoksa, sadece, ortaya çıkan meselenin üzerine yürürsek gölgelerle mücadele etmiş oluruz. Hiç bir mesele, kısa zamanda ve tek başına halolmaz. Onun bağlı olduğu diğer meseleleri iyi teşhiş etmeliyiz. Yani, vakaları gerçek sebepleriyle birlikte görmeliyiz. Ve, her halde dürüst, cessur, bilgili olmalıyız.

Şimdi sizleri birliğimiz adına ve bize büyük emeği geçen muhterem eski başkanımız adına dört defa «yaşasın» demeğe davet ediyorum.

23 milletin delegeleri ayağa kalkıyor olanca gücüyle bağırıyor: «Yaşasın.. yaşasın.. yaşasın.. yaşasın..»

Efendim, ben, geçenlerde bu birazını anlattığım kongreye Türkiye'den, Yol - İş Federasyonu adına, delege olarak katıldım. Bu arada aldığım bazı notları, öz olarak, sizlere nakledeceğim. Faydalı olacağı kanısındayım.

Şaban ERİK

GOOD YEAR Grevcilerinin istedikleri

1 — Saat başına 70 kuruş zam.
2 — Ayda, 2 yevmiye ikramiye.
3 — Sigortanın ödenmeyen ilk 3 gün yevmiyesinin işverence ödenmesi.
4 — Pazar günleri kat'iyen çalışılmaması
5 — Senede 2 aylık tutarı borç (mesken için)
6 — Şeker ve Kurban bayramlarının arife günlerinin tatil kabul edilmesi.
7 — Ücretlerden ayrı olarak yol parası verilmesi.
8 — İş kazalarında tazminat.
9 — İş kazaları ölümle sonuçlanırsa işçi ailelerine 50.000 lira tazminat ödenmesi
10 — Su baskınları dolayısiyle işe gelemeyenlere yevmiyelerinin aynen verilmesi.
11 — İşçinin medenî ihtiyaçları için günde 1 lira. fon ayrılması.
12 — Senelik iznin 20 güne çıkarılması

Bu isteklere Amerikalı Patron HAYIR DİYOR

Haftanın İçinden

HALKTAN YANA OLMAYAN EĞİTİM POLİTİKASININ SONUCU 900 BİN ÇOCUK AÇIKTA

Millî Eğitim Bakanı Sayın İbrahim Öktem bir demeç vermiş, «İlkokul seferberliği hiçbir zaman gayesine erişemedi!» demiş. Bu yıl da 900 bin çocuğumuz okul bekliyecekmiş. Bunu gazetelerde okuduk. Ayakları yeni yeni değmeğe başladı toprağa ilgililerimizin. Eskiden böyle şeyleri es geçer söylemezlerdi; şimdi demokrasi var, söylüyorlar. Daha doğrusu başkası çıkıp da söylemeden kendileri «itirafta» bulunmak zorunda kalıyorlar. Bu da bir kazanç. Eğitim sorunları bu bozuk düzende zaten çözümlenemez. Çözümlenemez, çünkü memleketin öbür dertlerinden ve sorunlarından ayrıymış gibi ele alınıyor da ondan. Bir takım romantik çabalarla, «örnek okullar», «yedek subay öğretmenler», «eğitim seferberlikleri», «pilot köyler», «pilot bölgeler» gibi temelsiz tedbirlerle bu iş olmaz. Sorun, okuma - yazmayı halkımız için bir ihtiyaç haline getirebilmekte, ekmek gibi, su gibi, vazgeçilmez, vazgeçilemez bir ihtiyaç haline sokabilmekte. Bu da halkımızın hayat seviyesinin yükseltilmesi, alın terinin karşılığının verilmesi, onun insan gibi yaşamasının sağlanmasiyle olur. Bu satırların yazarı Atatürk zamanında ilkokulu bitirmiş ama bugün okuma yazmayı unutmuş köylü kadınlarını gözleriyle görmüştür. Dileyene yer ve isim de veririm. Okuma-yazma unutulur mu demeyin. Unutulur, bal gibi unutulur. Topraktan geçinen yurttaşlarımız yılda ortalama 900 lira kazanırken, değil 900 bin çocuğumuzun okulsuz kalması, yarın tüm memleketin karanlıklara bürünmesi kaçınılmaz bir akibet olacaktır!

KEMAL SATIR VE BORÇLARIMIZ :

Sayın Başbakan Yardımcısı Dr. Kemal Satır demeç verdi ve dedi ki «Memleketimiz bu yıl içinde en ağır borç ödeme devresindedir (...) Bu borç faizleriyle birlikte 215 milyon dolardır.» Sonra, kalkınma için para kalmadığını yana yakıla anlattı ve de bunların çarelerini sıralayıp, borçların gelecek yıllara aktarılmasını, iktisadî devlet teşekküllerinin daha düzenli çalıştırılmasını, bunların maliyetlerinin düşürüleceğini, bir miktar da istikraza gidileceğini söyledi. Yani yabancı tefecilere aman şu borçları erteleyin diye yalvarılacak, onlara yeni çıkarlar sağlanacak. İktisadî devlet teşekküllerindeki çıkarcı idarecilere dokunulmıyacağına, işlerin de bu bozuk düzende daha biçimli olmasına imkân olmadığına, maliyetin işçilere kazık atmadan düşürülemiyeceğine, milletin sırtına yeni yükler bineceğine göre, bu gidişle yarınımızın çok daha karanlık olacağını müneccimlik etmeden bugünden söyleyebiliriz. Oysa Sayın Dr. Kemal Satır'dan şöyle demesini beklerdik. Arkadaşlar memleketimizde yılda 3 milyarın üstünde vergi kaçırılıyor. Bu vergileri mutlaka toplıyacağız, düşük fiyatlar gösterip ihracat yaparak memleket dışına milyonlarca döviz kaçıran hemşerim Adanalı ve de güney-doğulu tüccarların canına ot tıkıyacağız, toprak reformu yapıp üretimi artıracağız, halka emeğinin karşılığını verip üretimi şevkle artırma işine katılmasını sağlıyacağız, kredi dalaverelerini sökmez hale getireceğiz, bakın o zaman bu sıkıntılarımız nasıl halledilecektir. Ama ne gezer, bu lâfları Adanalı toprak ağalarının temsilcisi Dr. Kemal Satır'dan beklemek! Bunun mümkünü yok elbet. Memleket sorunlarının çözümlenmesi için tek çıkar yol Türkiye İşçi Partisinin Proğramının uygulanmasıdır. Bunu da işçilerimiz ve çalışan halkımız kendisi iktidara gelerek yapacaktır.

T. İ. P. Haberleri

Üsküdar ilçe kongresi

23. 8. 1964 Pazar günü T.İ.P Üsküdar İlçe Kongresi İlçe binasında yapılmıştır.

Kalabalık bir üye ve dinleyici kitlesinin dikkatle izlediği kongrede hatipler T.İ.P. in amaçlarını ve bugünkü gelişmesini olumlu konuşmalarıyle dile getirmişler ve yeni yönetim kurulunun seçimi ile kongre başarılı bir şekilde sona ermiştir.

Yeni Yönetim kuruluna, İlhan Ataöz, Medih Adam, Ziya Küçük, Sezai Zeren Ö. Nida Bıçakçı, Erol Balkır ve Nesrin Ataöz seçilmişlerdir.

Zeytinburnu kongresi

T. İ. P. Zeytinburnu İlçe Kongresi 30/Ağustos/1964 pazar günü, Zeytinburnu, Yeşiltulumba Dispanser karşısındaki Sıvas Kıraathanesinde yapıldı.

Kongre'ye Zeytinburnunda teşkilatı bulunan diğer siyasi parti temsilcileri, sendikacılar, T.İ.P. mensupları ve emekten yana olan bir çok tanınmış kişiler davet edilmiştir. Kalabalık bir halk topluluğunun katıldığı kongrenin Divan Başkanlığına Avukat Ömer Deniz, kâtipliklere Faruk Eren, Babür Kuzucuoğlu ve Hüseyin Tonyalı seçildiler.

Atatürk için Kurtuluş savaşında ve Kıbrısta ölen şehitlerimiz için ve iş kazalarında hayatlarını kaybeden emekçiler için ihtiram duruşundan sonra olumlu bir hava içinde devam eden kongrede, eski yönetim kurulunun faaliyet raporu, hesap raporu ve tahmini bütçe raporu okunmuş ve delegeler tarafından eski yönetim kurulu ibra edilmiştir. Bundan sonra seçimlere geçilmiştir. Yeni İlçe Yönetim Kurulu Ömer Deniz, Cemal Güner, Recep Güçlü, Hüseyin Kazancı, Hüseyin Tanboğa, Cemal Göçemen ve Ferki Uğur'dan teşekkül etmiştir. Yeni İlçe İdare Heyeti görev taksimini şu şekilde yapmıştır.

İlçe Başkanı : Ömer Deniz
Sekreter : Cemal Güner
Sayman : Recep Güçlü

Denetçe olarak Babür Kuzucuoğlu, Bekir Yenigün, Mehmet Ülker seçilmiştir.

Seçimlerin tasnifi sırasında hatiplerin konuşmaları devam etmiş, bu arada Behiçe Boran, Recep Güçlü Celâl Ülkü, Osman Sercan, Halil Oyman, Nizamettin Üstündağ ve Fikri Köprülüoğlu taktir ve alkışlarala karşılanan konuşmalar yapmışlar ve parti prensiplerini izah etmişleridir

Hep bir ağızdan söylenen İstiklâl Marşından sonra kongreye nihayet verilmiştir.

TÜZÜĞÜN DEVAMI

İlân edilen RUZNAME MÜZAKERE edilir. RUZNAME arasında takdim tehir yapılabilir. RUZNAMEYE unutulmuş bir husus için madde ilâvesi iştirak eden azanın yarısından bir bir fazlasının ımzasını taşıyan takrirle ithal edilir, müzakere edilir.

UMUMÎ Hey'et idare kurulununca sunulan raporları kabul veya ret hakkına sahip olduğu gibi kabul etmediği hususlar için bir tahkik komisyonu kurmağa ve suçu görülen idare hey'eti azası görülürse UMUMÎ HÜKÜMLERE göre hakkında tahkikat açtırmaya ve mahkemeye vermeye selâhiyetlidir.

Madde: 18 — SEÇİMLER: İdare Hey'eti Reisi kongredeki Hazırun tarafından iş'arı oyla seçilir. İdare Hey'eti en az (5) en çok (9) kişi olarak gizli oy aleni tasnifle seçilir. Bir o kadar da yedek İdare Hey'eti azası seçilir. Asil azalardan boşalan vazifelere yedek azalar almış oldukları oy sırasına göre İdare Hey'etince davet edilirler.

UMUMÎ HEY'ETİN tasviyibine göre en az (3) aza en çok (5) aza Murakıp ve Haysiyet Divanına seçilirler. Bir o kadar da yedek seçilir. Nizamname maddelerindeki değişikliklere UMUMÎ HEYET yetkilidir. KULÜBÜN yüksek menfaatlarının son mercii UMUMİ Heyettir.

Madde: 19 — İdare Hey'eti her takvim yılı için Umumî Hey'et tarafından seçilir biri REİS — Beş, Yedi veya dokuz kişidir. Bir o kadar da yedek azası vardır. İdare Hey'eti ilk toplantılarında aralarından gizli oyla bir REİS VEKİLİ bir UMUMİ KÂTİP bir MUHASİP bir VEZNEDAR bir LOKAL AMİRİ bir BÖLGE TEMSİLCİSİ seçmek suretiyle vazife taksimi yaparlar. Ve durumu 15 gün içinde Vilâyete bildirirler. İDARE HEY'ETİNİN VAZİFELERİ

Madde : 20 — a) Üye aidatlarını tahsil etmek (Makbuz karşılığı)

b) Kulüp defterlerini tanzim etmek,

c) Asil aza kayıt defterlerini tanzim etmek ve kayıt kabulüne karar vermek.

d) Sarf kararları almak,

e) Kongreyi aidyen veya fevkalâde olarak toplantıya davet etmek,

f) Kongre ruznamesini hazırlamak.

g) Kulübe lüzumu halinde memur, müsdahdem ve müşavirler tayin etmek ücretlerini takdir ve tespit etmek Bunların işlerine son vermek,

h) Kabul edilmiş bütçede münakale yapmaya karar vermek,

ı) Hülâsa halinde icaıbna göre ve UMUMİ HEY'ETİN tevci ettiği UMUMA hadim bilcümle kararları almak ve yürütmek.

Madde : 21 — (Başkan) Kulübü ve idare hey'etini Başkan temsil eder. Kulüp adına evrakları imzalar. Resmî Makamlara ve üçüncü şahıslara karşı kulübü temsil eder. Kulübün (100) yüz lirasını asil ihtiyaçlar karşılığı yanında taşır yüz liradan fazla para Bankaya yatırılır.

UYANIK KÖY MÜŞKÜLE

Müşkülenin bilinçlenmesinde en büyük suç İSMAİL BAŞARAN'ın. Gençliğinde, bir gün İznik'e giderken, yolda jandarmalar yakalayıp zorla belinden palaskasını almışlar. Az süre sonrada jandarma olarak palaska almak için kedisi de doğu illerine yollanmış. Ama koskoca jandarmalığı süresincede bir tek palaska almadan dönmüş köyüne. Palaska yerine, halkın derdiyle ilgilenmeyi, insanlık sevgisini, düşüncesi, okumayı getirmiş.

Palaska getirseydi alacak adam çok olurdu. Ama bunları alan olur mu? Olmaz. Halbuki bunları almalı demiş BAŞARAN, almazlarsa yolunu bulmalı onları uyandırmanın.

Az zaman sonra eski arkadaşı HASAN ÇAKIR almış yükün yarısını BAŞARAN'dan. Olmuşlar iki kişi.

Gelgelelim köyde aydın olmak kolay mı? Köylüyü alıştığından başka türlü düşünmeye yöneltmek, devrini geçirmiş, âdetlerini değiştirmiye çalışmak, hele çıkarlarının ne yönde olduğunu göstermek eşek arısı yuvasına sopa dürtmek gibi bir şey. Bu yüzden demediğini komamışlar bu ülkücü aydın kişilere. Ama BAŞARAN bu demelerle yıkılacak m,ücadeleyi bırakacak kişi mi? Bin kere sağlam, yerine oturmuş. Kendisi için değil, onu yıkmak isteyenler için çırpınış. Tutmuş ne kadar aydınlatıcı kitap, dergi, gazete varsa getirmiş köye. Toplamış köyün gençlerini de başına. Kimine zorla okutmuş, kimine zorla dinletmiş. Bir, iki, üç derken pırıl pırıl aydın bir MÜŞKÜLE doğmuş.

İSMAİL BAŞARAN 53 yaşında. Yüzü mücadelesinin çizgileriyle süslü. Düşünür. Güler. Her şeyden önce ideal bir insan. Yurt meselelerini düşünmekten, kendi kişisel meslelerini düşünemez.

Bütün bu özelliklerinin yanında, bir de şairlik tarafı vardır. BAŞARAN'ın, Şiirlerinin tek konusu dertli ülkemizdir. Özgürlük üstüne şöyle diyor:

Ey mis kokulu özgürlük
Sen varsın ya
Biri hayran bini hayran sana.
Senin varlığın
Senin gölgen
Şeref veriyor bize.
Ey mis kokulu özgürlük.
Biri hayran bini hayran sana.

KÖYÜN MUHTARI :

Muhtar Fevzi Kavuk, köyün aydın gençlerinden biri. Yurt sorunlarını sapına kadar bilen, memleketi, köyü için gücünün dışında çalışan bir MÜŞKÜLE'li.

Fevzi Kavuk şöyle diyor:

«Artık bilinçliyim. Kahvelerde köy dedikoduları yerine Kongo, Küba, Katanga meselelerini münakaşa ediyoruz. Hz. Ali'nin cenkleri yerine İnce Memed'i, Yılanların Öcü'nü, Sarı Traktör'ü, İstrati'yi Gogol'u okuyoruz. Hemen hemen bütün aydın basına aboneyiz. Sosyal Adalet, Ataç, Yeni Ufuklar, İmece, Varlık, Toplum, Emekçi, Çaltı'nın her sayısı gelir.

Her arkadaş birine abonedir. Bu şekilde hepimiz hepsini okuma imkânını buluruz.»

Gölün kıyısına bir gazino yaptırıyorlar. Turizm Bakanı yardım vadetmiş. Ben oradayken plânlar geri geldi. (Daha evvelde çok gelmiş-gitmiş). Gazinonun Amerikan barı noksanmış

Bize kalsaydı bitmişti; diyor Fevzi Kavuk. Bir miktar paramız vardı, onu da Ankara'ya gide-gele bitirdik.

AYDIN MÜŞKÜLE'LİLER YURT HİZMETİNDE:

27 Mayıs'tan sonra yeni bir parti kuruluyor. Daha doğrusu, yeni bir parti doğuyor. TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ.

İnsanın, insan tarafından sömürülmesi sistemine karşı, emekten yana, Türk işçisinin ve

Haftalık Siyasal Halk Gazetesi
Sahibi:
Şaban ERİK
Yazı İşleri Müdürü:
Yılmaz HALKACI
İdare Yeri :
Ankara Cad. 54 — İstanbul
Telefon : 27 15 88

ABONE ŞARTLARI

Yıllık	10	T.L.
6 aylık	5	T.L.
3aylık	2.50	T.L.

Dizgi, tertip ve baskı :
YENİLİK Basımevi
Cağaloğlu, Cemalnadir S.
Büyük Milâs Han No. 48

Röportaj

Türk köylüsünün davâlarını kendine birinci dert edinmiş, bunun çözümü için de -diğer partilerden farklı- gerçek ve olumlu bir yön tutmuş parti TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ.

Böyle emekten, halktan yana bir parti kurulur da Müşküle'liler durur mu? Hemen TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ'nin İznik, Orhangazi, Yenişehir ilçelerini kurmuşlar, M. Kemal Paşa'ya üye göndermişler. Bursa ilinin kurulması ve yaşaması için en büyük gayreti Müşküle'liler göstermiştir.

T.İ.P. nin İzmir'de kongresi var, Müşküle'liler orada, Bursa'da Yönetim Kurulu toplantısı var Müşküle'liler yine orada.

Bölgenin çıkarcıları bakıyorlar ki Müşküle hızlı, gidiyor. Öyleyse ne yapmalı? Vermeli çamuru Müşküle'lilere. Müşküle'liler kominist; demeli, Müşküle'liler dışardan para alıyor; demeli. Fevzi Kavuk anlatıyor:

«Bir gün İznik'te birine; Arkadaş ben TÜRKİYE İŞÇİ PARTİ'LİYİM. T.İ.P. de T.C. Anayasına göre kurulmuş bir partidir. Sen nasıl olur da bizim için komünist, dışardan para alıyorlar gibi lâflar edebiliyorsun dedim. Adam hiç çekinmeden;

— N'olacak sanki, anayasa da komünist; dedi».

Ama görülüyor ki bölgenin çıkarcıları kaybetmiş durumda. Böylesine bilince ulaşmış köylülerimizi üç-beş sömürücünün dedikodusu yıpratamaz.

Fevzi Kavuk sevinçle şöyle diyor:

«Köyümüzde 600 seçmen var. Bunların en az 400'ü TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ'ne oy verecektir. Biraz da kendimizi Mecliste görelim».

Böyle köylülerimizi görünce insan daha bir umutlanıyor. Güçleniyor. Mücadelelerinde Müşküle'lilerin yanında daima biz gençler de varız.

Ahmet KILIÇ

NEDEN İŞSİZLİK

Kenan SOMER

Halkımızın acele çözüm bekleyen sorunlarının başında işsizlik geliyor. Gizli işsizlik, yani gerçekte üretime hiç bir şey katmadan çalışır görünenler bir yana, bildiğimiz düpedüz işsizlerin sayısı milyonları buluyor. Oysaki emekçi halk yığınlarının, yâni Türkiye nüfusunun yüzde doksan sekizinin karnını doyurabilmesi, düşük bir gelir seviyesinde bile olsa bir iş güç sahibi olmasına bağlı. Kaldı ki, işsizlik sorununun düşük bir gelir seviyesinde çözümlenmesi çağımızın sosyal adalet anlayışına uygun düşmez. Gene de halkımızın işsizlik sorunu, hâkim sınıfların yöneticileri eliyle, mevcut başıbozuk düzen içinde -hattâ sosyal adalet anlayışına aykırı yöntemlerle bile- çözümlenemez.

Bunun nedenini araştırmadan önce mevcut başıbozuk düzeni ana hatlarıyla bir gözden geçirmek gerekir.

Türkiye bir az gelişmiş ülkedir. İhtiyaçlarıyla imkânları arasındaki fark büyüktür. Yani üretim kapasitesi ihtiyaçlara göre hayli düşüktür. Fakat aykırı bir durum var: Bir yanda ihtiyaçlar, öbür yanda kıt da olsa bu ihtiyaçları karşılayabilecek bir üretim kapasitesi olduğu, bu kapasitenin tamamen kullanılması halinde bile bütün ihtiyaçlar karşılanamıyacağı halde, gene de mevcut üretim kapasitesi tam olarak kullanılmamakta, kullanılamamaktadır. Bunun en göze görünür örneği işsizliktir. Bir yanda yapılması gereken işler; öbür yanda işsizler. Belli başlı üretim unsurlarından biri olan emek, milyonlarca işsiz halinde kol gezmekte, heba olup gitmektedir.

Bu durumun nedeni olarak, üretim araçlarının bütün az gelişmiş ülkelerde olduğu gibi, ülkemizde de hayli kıt bulunduğu düşünülebilir. Ne var ki, o kadar kıt bulunan üretim araçları da ülkemizde tam olarak kullanılamamaktadır. Son günlerin dillerden düşmeyen «durgunluk» sözünün anlamı, ülkemizde sermaye haline gelmiş üretim araçlarının, kapasitelerinin altında kullanılmakta oluşudur. Demek bir de bu nedenle, eskiden iş güç sahibi olduğu halde şimdi işsizler safına katılan bir kısım emekçi var!

Aslında Türkiye gibi ekonomisi özel sektör egemenliğine bırakılmış bir az gelişmiş ülkede durgunluk normal ve daimidir. Durgunluk mevcut üretim kapasitesinin tam olarak kullanılmaması demek olduğuna, üretim kapasitesini tayin eden unsurlar içinde ülkenin işgücü de bulunduğuna göre, her zaman milyonlarca açık ve gizli işsizin varlığı, durgunluğun daimi olduğunu gösterir. Fakat buna rağmen, yönetici çevrelerde, dolayısıyla büyük ticarî basında durgunluktan her zaman söz edilmez. Çünkü yönetici çevreler üretim kapasitesinin kendilerine ait kısmı tam olarak kullanılamadığı, yâni âtıl sermaye kaldığı ve bunun kendi gelir seviyeleri üzerinde kötü etkisi olduğu zaman durgunluktan haberdar olur; ancak o zaman durgunluk ulusal bir sorun olarak ortaya çıkarılır. Gerçekten durgunluğun en kötü şekli de budur; çünkü bir zamanlar iyi kötü çalışma olanakları bulmuş emekçiler de işsiz durumuna gelir, tam bir sefalete düşerler.

Durgunluğun bu türlüsü de, ekonomisi özel sektör egemenliğine bırakılmış az gelişmiş ülkelerde sık sık tekrarlanır. Üretim araçları, kapitalist üretim ilişkileri içinde sermaye haline dönüşürler. Kapitalist üretim ilişkisi, emekçilerin başkasına ait üretim araçlarıyla çalıştığı ve emek güçlerine karşılık ücret adıyla belli bir meblâğ aldıkları bir üretim ilişkisidir. Üretimin hangi alanlarda ve ne miktarlarda yapılacağını üretim araçları sahipleri, yani kapitalistler «tam bir hürriyetle» tayin ederler. Sermaye sahibinin ilgilendiği tek şey kârdır. O halde üretimin konu ve miktarını da kâr tayin eder. Demek kapitalistin karar hürriyeti de aslında kâr tarafından tayin edilmektedir. Kâr üzerine kurulu düzenlere «hür» sıfatının yakıştırılmasının nedeni budur.

İşte Türkiyede, özellikle üretim araçları şeklinde kıt bulunan istihsal kapasitesi, kapitalistlerin, yani sermaye ve büyük toprak sahiplerinin sadece kâra dönük kararlarına göre kullanılmaktadır. Bu kapasite, ancak bu sınıfa yeteri kadar kâr sağladığı zaman ve ölçüde kullanılabilir.

Halkımızın işsizlik sorununun, mevcut başıbozuk düzen içinde, hattâ sosyal adalet anlayışına uygun düşmeyen yöntemlerle bile neden çözümlenemiyeceğini bu noktadan hareketle araştırabiliriz.Gelecek yazıda bunu yapacağız.

★

T. İ. P. Genel Yönetim Kurulundaki Osman Nuri Torun'un Ahmet Top'un ve Sadun Aren'in konuşmaları gelecek sayılarımızda okuyucularımıza sunulacaktır.

★

T.İ.P. Genel Yönetim kurulu toplantısından notlar

(Baştarafı 1 de)

Divan Başkanı Kemal Sülker Osman Nuri Torun'u kürsüye davet etmiş.

Torun: Demokrasimizin güç bir imtihan vermekte olduğunu ve bunu ancak T.İ.P. nin başarabileceğini söylemiş. Toplumcu hareketin kimin menfaatini temsil ettiğini halka anlatabilmeliyiz, yok ceza kanunu maddeleri ile fikir susturulursa memleket mahva gider demiştir. Geri kalmış ülkelerin istiklâl harbimizden sonra bizden önderlik beklerken şimdi bizi geçtiklerini belirtmiştir. Dış ve iç politika bir bütündür, ancak T.İ.P. bunları halka anlatabilecektir diye sözünü bitirmiştir.

Konuşmasından sonra salon ortasında Mehmet Ali Aybar'la sarılıp öpüşmeleri, şiddetli ve gür alkışlara vesile oldu. Gaziantepten sendikacı Ahmet Top konuşması ile salonu coşturmuş asıl vatanperver olanın işçi köylü olduğunu belirtmiştir.

Sadun Aren: Cumhuriyet devrindeki ekonomik politikaların tenkidini yapmış ve hakim sınıflar için artık bütün gelişme yollarının kapandığını, tek kalan yolun toplumcu yol olduğunu ispat etmiştir.

T.İ.P. nin demokratik bir parti olduğunu, demokratik yoldan iktidara geleceğini belirtmiştir. Biz demokratız, ancak Osman Nuri Torun'un dediği gibi hakim sınıflar demokratik yolu istemezlerse bunu kendileri bilir, o vakit ne yapmak gerektiğini düşünürüz diye sözlerini bitirmiştir.

Şaban Erik: «Siyaset duygu ile oynamak değildir, insan aldatmak değildir» demiş. İşçinin İşçi partisini tuttuğunu ancak baskı altında olduğunu belirtmiştir.

Ankara örgütünden Abbas Uğurlu: Ben okur yazar değilim, benim büyük bir bilgim yoktur o da çektiklerimdir demiş, 7 çocuğum var oğlum 250 lira alıyor, 14 yaşındaki kızım hizmetçi, 12 yaşındaki kızım hizmetçi başka çare yok çalışmak şereftir. Ancak bizim için hizmetçilik şeref değil. Bunun içinde küçük yaştan itibaren çocukların cahil kalarak, benim gibi karanlıklara gömülüyor. Cemiyetin, benim çocuklarımı cahil bırakmağa hakkı yoktur. Kalbim, Abbas vatan senin, toprak senin, bayrak senin dedi.

Kalbim T.İ.P. senin emekçinin partisi dedi, gittim yazıldım, çalıştım. demiştir.

Ağırnaslı: Güç günler belki bir dönüşünün müjdesi. Ne Amerika ne Moskova ne Pekin Misakı Millici Atatürk politikasını takip edeceğiz. Biz yalnız isek sebebi açık 15 yıl Kurtuluş Savaşını yapan Cezairi kötüledik mücahitlerine asi dedik, şimdi ise bağımsızlığını kazanan bu ulusların hepsi bize karşı.

T.İ.P. bizi Türkiye'yi bütün ezilen, istiklâl kazanan halklarla kalb kalbe, yürek yüreğe, birleştirecek diyerek açık oturumu kapatmıştır.

Kapalı oturum gece yarılarına kadar sürmüş ve bir bildiri yayınlayarak son bulmuştur.

Kalkınmamız beceriksiz ellerde

(Baştarafı 1 de)

İşçi Partisi, bu teklifin ihtilâfa olumlu bir çözüm getirebileceği ve dolayısiyla mutlaka denenmesi kanısındadır.

Kıbrıs meselesinin tek olumlu yanı, 1947 den beri bağımlı hale gelmiş olan dış politikamızın bu niteliği ile halkın gözünün önüne serilmesine vesile vermiş olmasıdır. Halkımız bütünüyle bu gerçeğe tepki göstermiş ve bağımsız bir dış politika güdülmesini talep etmiştir. Öteden beri bağımsız bir dış politikayı temel ilke olarak kabul etmiş olan Türkiye İşçi Partisi, halkımızın bu temayülünü sevinçle karşılar. Türkiye İşçi Partisi bağımsız bir dış politikanın bizi yalnızlığa ve emniyetsizliğe değil, aksine bir çok dostlara ve tam bir emniyete kavuşturacağına inanır.

Ancak, bağımsız bir dış politikaya dönüş sadece milletlerarası andlaşmaların yürürlükten kaldırılmasından ibaret bir mesele değildir. Bu bağımlı politikanın asıl nedenleri memleketin iç yapısındadır. Bugünkü dış politikadan faydalanan sermaye çevreleri vardır. İşte asıl bu sebepten bağımsiz dış politikaya dönüş kolay olmıyacaktır. Çok yakın günlerde bu yönde gayretler gösterileceğine şüphe yoktur.

Türkiye İşçi Partisi, asıl kimlerin ve hangi fikirle kökü-dışarda olduğunu ortaya koyacak olan bu gelişmeye (dönüşe)halkımızın dikkatini çeker.

İKTİSADİ DURGUNLUK

Memleketimiz, özellikel emekçi halkımız bakımından son ayların diğer önemli bir olayı iktisadî durgunluktur. İşsizlik her gün biraz daha artmakta ve müs tahsillerin mahsulü para etmemektedir. Bu durgunluğun Kıbrıs meselesiyle ilişkisi olmadığına göre, elle tutulur bir dış sebebi yoktur.

Demek oluyorki 5 yıllık kalkınma plânımızın ikinci uygulama yılında, kalkınmamız yalnız yanlış bir yolda değil, fakat aynı zamanda beceriksiz ellerdedir. Türkiye İşçi Partisi vatandaşların, dikkatlerini bu gerçeğe bir kere daha çeker, ve bağımsız dış politikanın olduğu gibi gerçek ve hızlı bir iktisadî kalkınmanın da memleketin çıkarcı çevrelerinin hakimiyetinden kurtarılmasıyla mümkün olacağını bir kere daha hatırlatır.

GERİCİ AKIMLAR

Hakim çevrelerin memleketin kalkınmaısnı başaramamaları ve bu yüzden iktidarlarının ciddî şekilde tehlikeye girdiğini görmeleri, onları çeşitli gerici akımlara sarılmaya ve bunları destekleyip geliştirmeye sevketmiştir.

Gerici akımlar; nurculuk ve benzerleri gibi görünüşte dinsel, ya da ırkçılık, turancılık, Anadoluculuk gibi sözde milliyetçi hareketler ve örgütler halinde belirmektedir. Adları ve görünüşleri ne olursa olsun, Türkiye İşçi Partisi, bütün bu gerici akımların bu gerçek mahiyetine dikkati çeker ve çıkarcı çevrelerin kendi hakimiyetlerini devam ettirmek için bunları kullandığını belirtir. Ayrıca ,Türkiye'nin geri kalmasında çıkarları olan emperyalist memleketlerin de, bu gerici akımların devamı ve gelişmesinde yararları olduğunda hiç bir şüphe yoktur.

Türkiye İşçi Partisi gerici akımların bu gerçek mahiyetine dikkati çeker ve bu anlamda gerici olmasına asla imkân olmıyan halkımıza ve onun temiz inanç ve duygularına saygısını bir kere daha belirtir.

EĞİTİM

Çıkarcı hakim çevrelerin memleketi kalkındırma işini beceremediği gerçeği ekonomik alanda olduğu gibi, eğitim alanında da kendini göstermektedir. Eğitim sisteminin her kademesinde çocuklarımıza ve gençlerimize tahsil imkânı sağlanamamakta, yüzbinlerce öğrenci açıkta kalmaktadır. Bu arada, yüksek öğrenime karşı gittikçe artan isteğin tatmin yoluna gidileceğine, bu isteği önlemek için Üniversite harçları birkaç misli arttırılmıştır. Eğitim davamızın fedakâr öncüleri ve emekçileri olan öğretmenlerimizin durumu ise tatmin edici olmaktan çok uzaktır.

Türkiye İşçi Partisi, eğitim davamızın kendi başına, ayrı bir mesele olmadığı, ekonomik ve politik düzene ve bu düzenin köklü dönüşümlerle değişmesine bağlı olduğu gerçeğini bu vesileyle belirtir.

İŞÇİ MESELELERİ

İktidar, Anayasa gereğince çıkardığı Toplu Sözleşme, Grev ve Lokavt kanunu ile işçileri işverenleriyle pazarlık masasında karşı karşıya getirmiş ve böylece kendini vazifesini bitirmiş saymıştır. Oysa, çalışmaay hazır milyonlarca insana iş alanı açılmamış, işsizlik sigortası kanunlaşmamış, tarım işçilerini koruyucu kanun hazırlanmamıştır.

Toplu Sözleşme Grev ve Lokavt Kanunu işçi hakları ve Sendikacılar aleyhine bir çok unsurlar taşımakla beraber işçilere sınırlı bir şekilde olsa da, temel mücadele hakkını kullanma imkânı sağlamıştır. İşçiler grev hakkından yararlanarak demokratik mücadele yoluna yeniden girebilmiş, bu sonuç, işçilerin bilinçlenmesine yaramıştır.

Ancak bu mücadele, emekçi kitlelere gerçekten özledikleri sosyal adaleti, demokratik hayatın her alanında söz ve karar sahibi olma imkânını vermemektedir.

Onun için işsizlik almış yürümüş, işçilerin iş pazarları sömürücülerine hakları garanti edilmeden teslim edilme hareketi hızlanmıştır.

Hakim çevreler, hem iş sahaları temin edememekte, işçilerin ihtiyaçlarını karşılamamakta, hem de tek mücadele silâhı olan grev hakkını işlemez hale sokmak için kendilerine ortak kuvvetler aramaktadırlar. Ayrıca işverenler sarı sendikalar kurdurmaya başlamışlardır. Bunun bir belirtisi de, işçinin menfaatleri hiçe sayılarak, grevlerin işveren lehine durdurulmasının en büyük işçi teşekkülünce kararа bağlanmasıdır.

Bütün bu olaylar işçilerin bilinçlenmesine yaramakta, işçi-iş veren demokratik mücadelesinde işçiler her türlü olumsuz davranışların varlığı içinde bile etkili olmakta ve ağır basmaktadır. Türkiye İşçi Partisi bu gidişin işçi sınıfının politik bilinç kazanmasını hızlandıracağına inanmaktadır.

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİNİN ÇAĞRISI

Türkiye İşçi Partisi, Türkiye'nin tekrar kurtuluş savaşları Türkiye'sinin bağımsız dış politikasına dönmesi için; Anayasamızın getirdiği bütün hak ve hürriyetlerin eksiksiz ve tastamam uygulanmasını sağlamak ve bunu önlemek istiyen her türlü gerici akımlarla mücadele için; bütün vatandaşları. Atrtürkçü-toplumcu aydın ve örgütleri iş ve güç birliğine çağırır.

Bize Göre

(Baştarafı 1 de)

CHP sözcüsü eski **«şalcılardan»** bay Erime gelince, Türkiyenin kaderi ile oynanırken bir takım hukuk manevralarının paravanası arkasına gizlenerek haklı çıkmanın mümkün olamıyacağını bilmelidir. «30 milyon vatandaş kanının sorumluluğunu taşıyoruz» diyen Erimden sorulmalıdır: bu sorumluluğu Türkiyeyi Amerikanın dümen suyuna sokarken, millî bağımsızlığımızı, egemenlik haklarımızı çiğneyen anlaşmaları imzalarken, ya da egemen bir devletin kabul edemiyeceği ültimatomlar alırken neden duymamışlardır Bugün: «biz savaş istemiyoruz!» demekle sorumluluktan kurtulunamaz. Çünkü insana sorarlar : «Niçin Türkiyeyi savaşın eşiğine getirdin» derler.

Gerçek şudur ki, iktidarı da, ana muhalefeti de, CKMP, YTP MP si de, Türkiyenin bağımlı hale düşürülmüş olmasından topluca sorumludurlar. Çünkü bugün Kıbrıs buhranı ile yüzeye çıkan durum, Onyedi yıllık politikanın sonucudur.

Vatandaş! Millî Misakçı Atatürk politikasından uzaklaşanlar, bugünkü durumu elbirliği ile hazırlamışlardır. Bugün senin karşına çıkıp bir birlerini suçlamaları, senin ancak gözlerini açmalıdır. Bağımsız, haysiyetli Atatürk politikasına Türkiyeyi yeniden ancak sen kavuşturabilirsin.

BASIN'dan SEÇMELER

Basın-İş'in Organı Gündem'den

Emekçi kitleye hesap vereceksin!

Dünyanın hiç bir yerinde, sendikaların en üst kurulu, hem yabancı bir devletten, hem kendi hükümetinden para yardımı görsün, hem de o ülkedeki işçilerin hakkını korusun, bu görülmemiştir. Dünyanın hiç bir yerinde sendikaların en üst kurulu grevleri durdurma kararı alsın, sonra işçilerin hakkını koruduğunu ileri sürsün, bu görülmemiştir.

Türk-İş neden bu duruma düşmüştür? Türk-İş bu duruma çeşitli nedenlerden düşmüştür. Bu nedenlerin başında şu gelir: Türk-İş bundan bir kaç yıl önce Tuna Caddesinde ufak bir katta kirada otururdu. Üye sendikalardan bir kaçından aldığı ödenti ile kirasını ve sayısı bir kaçı geçmeyen personelinin maaşını ancak öderdi. Sonra ne oldu? Amerikan Yardım Heyetinin Türkiyedeki temsilcileri geldiler. Bunlara Selanik Caddesi 6 numaradaki yeri kiraladılar. Binanın kirasını, binada bulunan masaları, daktiloları verdiler. Sayısı büyük olan bir personel kadrosu sağladılar ve onların da ortalama iki bin beş yüzer lira olan aylıklarını ödediler Ayrıca her ay para yardımı yapmaya başladılar. Türk-İş yürütme Kurulu üyeleri Amerikan AID binasındaki veznenin önünde her ay çek karşılığı yapılan yatırımı almak için öbür Amerikalılar arasında sıraya girdiler. Her ne kadar Türk olmaları bakımından başta bu onlar için çok acı geldiyse de, insan oldukları için, otomobiller lüks halılı mobilyalı mükellef bürolar hoşlarına gitti ve bunlardan vazgeçme ihtimali onlara korkunç geldi. Sonunda bu yatırımın yapılmasına izin veren Türk Hükümetinin ve yardımı yapan Amerikan Hükümetinin sözünden çıkmaz oldular. Bu gerçek böyledir. Neden itiraftan çekinelim: Bu tutum öbür sendikacılarca bir süre tenkit edilemedi çünki zaten Türk Hükümeti de Amerikan yardımı alıyordu ve çünkü bazı sendikacılar Amerikaya 3 aylık gezilere gönderiliyordu. Fakat Türk sendikacılarının büyük çoğunluğu ulusseverdir ve artık bu duruma tahammülleri kalmamıştır. Grevlerin durdurulması bütün olanların üstüne tüy dikti. Çünki işçilerin sendikaları pek fazla şey istemiyordu işverenlerden. Buna karşılık grev yapan işçiler her türlü baskıya maruz kalıyor, dayak yiyor, süngüleniyor ,sarı sendikaların aç ağızlarına atılıyorlardı. Haklı olarak kurtarıcı arayınca Türk-İşe gözlerini çeviriyorlardı. Ama orada ne görüyorlardı? Hükümetle anlaşmş ve kendileriyle aralarında uçurum olan bir Türk-İş Halkın alayı acı ve üzücüdür. Gazeteciler Türk-İş için Hükümetin Selanik Şubesi derken, işçiler de Türk-İş'in adını Türk-İş Mafiş diye koyuyorlardı. Evet , itiraftan çekinmeyelim bugün Türk-İş. işçiler için Mafiştir. Hiç şüphe etmiyoruz ki ulussever, dürüst Türk sendikacıları hemen harekete geçecek ve kuracakları bir dayanışma Kurulu yolu ile, Türk-İş yöneticilerine «Dur!» diyeceklerdir. Bunun çeşitli yolları vardır.

En akla yakın Türk-İş Yönetim Kurulu hemen olağanüstü toplantıya çağrılmalı ve mesele açık ve seçik olarak ortaya konmalıdır. Bunu yapmazlarsa Türk ve Dünya sendikacılık tarihine kötü geçecekler ve ilerde işçiler kendilerini hiç bir zaman affetmeyecektir. Zararın neresinden dönülürse kârdır.

Geçen sayı 12 sayı iken yanlış-lıkla 11 diye yazıldı özür dileriz